

pad van woede en wraak en eindigend met het redden van Terry. Rune werd zelfs verzocht om Mikky uit zijn buidel te halen en om de bladbrillen te laten zien. Ondertussen deden ze zich te goed aan de warme broodjes van de ontbijttafel. Rune hield een paar broodjes met heerlijk vlees apart voor Mikky. Eindelijk hadden ze alles verteld en leunden ze verzadigd achterover. Het bleef even stil. De Dux Maga en de tovenaars keken hen met ontzag in hun ogen aan.

‘Jullie hebben een heel avontuur beleefd en grote moeilijkheden overwonnen. Zonder jullie had mijn dochter verloren geweest. Zonder haar magie en volkomen willoos. Dat had ze niet overleefd. Hoe kunnen wij jullie bedanken?’
Rune aarzelde even met antwoorden.

‘U hoeft ons niet te bedanken. Wij zijn door de Anjana uitgekozen om de kristallen van het instrumentalis op te halen. Wij hebben die opdracht aangenomen en alles wat er gebeurt is, is een gevolg van het aanvaarden van die opdracht.’

Terry trok aan zijn mouw om zijn aandacht te vragen.
Verbaasd keek hij haar aan.

‘Ik zou wel willen weten hoe dat zit met die pratende pot. Net als bij Griot Zilver tong. Een verhaal voor een verhaal. Wij hebben het onze al verteld.’

Ze keek naar heks Taurus.

‘Wilt u ons vertellen hoe u daaraan bent gekomen?’

Matagati Taurus lachte.

‘Het is geen geheim, hoor. Luister maar. De klei waaruit de potten worden gemaakt, wordt gevonden aan de westoever van het Loch Lyell. Aan de kant van het elfenrijk Freyanara. Deze klei is verzadigd door de magie van het elfenrijk en erg kostbaar. Het wordt verzameld door de tovenaars van Emrys, de tweede stad van Badcatha en daarna vervoerd naar Myrddin, de eerste stad van Badcatha. In Myrddin wordt de klei verder verwerkt. De zes pottenbaksters, want het zijn allemaal heksen, draaien maar één keer in een maan een pot. Dat zijn 72 tot 75 potten per jaar. Dat komt omdat ze bij elke pot iets van hun eigen magie in de pot aanbrengen. Als ze

teveel geven, kunnen ze opbranden. De pot wordt vervolgens gebakken en drie manen met rust gelaten in een speciale opslagruimte. Dan wordt de kleur van het glazuur bepaald. Na drie manen wordt het gekozen glazuur aangebracht en wordt de pot voor de tweede keer gebakken. Je zult begrijpen dat de potten vrij zeldzaam zijn. Het aanbrenge van magie lukt niet altijd, ondanks de magische klei. Teveel magie kan ervoor zorgen dat de pot barst en waardeloos is. Jullie hebben waarschijnlijk wel opgemerkt dat Lippo een scheur in de rand heeft. Daardoor is hij alleen geschikt voor droge stoffen en dan nog maar tot een bepaalde hoogte. Daardoor kon ik hem goedkoop overnemen. Hij kon toen nog niet praten. Het duurde even voor hij zijn stem vond.

Vaak wordt tijdens het bakken en afkoelen al duidelijk wat de persoonlijkheid van de pot is.

De pot bepaalt uiteindelijk zelf of hij de heks of tovenaar wil dienen. Door de scheur in zijn rand duurde het bij Lippo allemaal wat langer, maar nu zijn we de beste vrienden.’ Het verhaal was afgelopen en de Dux Maga en haar partner stonden op.

‘Blijf rustig zitten. Wij gaan een boodschap sturen naar de bladmaskers. We moeten het boomvolk vragen om te helpen zoeken naar onze grimoire. Hoe sneller ze kunnen gaan zoeken, hoe beter.’

Ze bleven alleen achter.

Rune keek onderzoekend naar Fijonna. Ze zat al enige tijd somber voor zich uit te staren. Dat was hem al een paar keer eerder opgevallen. De eerste keer net nadat Rutger door Zach en hemzelf was bevrijd van de moerasmatter.

‘Fijonna, wat is er? Zit je iets dwars?’

Fijonna keek met een rukje op. Ze keek een beetje betrapt. Nu keken ze allemaal naar haar. Ze begon een beetje onwillig te praten.

‘Het is eigenlijk nogal stom, maar... ik... ik voel mij een beetje overbodig. Ik bedoel, jullie zijn allemaal zo bijzonder en ik... ik ben maar gewoon een magista.’

Ze haalde even licht haar schouders op en keek verlegen naar haar voeten. De anderen keken elkaar stomverbaasd aan. Waar kwam dit ineens vandaan? Ze had nog maar net geholpen om Terry van de dwaallichtjes en het moeras te redden. Zach deed zijn mond al open om te protesteren, maar Terry was hem voor.

‘Hoe kun je dat nu zeggen? Je hebt magie en je bent een runista. Rutger en ikzelf zijn degenen zonder magie. Wij zijn de ordinaros hier. Wij zijn niet bijzonder, maar jij wel.’

‘Jij bent wel bijzonder, Terry. Jij bent een immunologe. Niet zichtbaar voor magie. Dat is al heel lang niet voorgekomen. Je hebt geen idee hoe bijzonder het is als je een verborgene bent. Immuun voor magie? Je bent uniek in de hele wereld. En wat Rutger betreft. Hij heeft zich vrijwillig laten strippen. Het ergste wat een Atlantiër kan overkomen, is het kwijtraken van magie. Je zag zelf hoe de heks eraan toe was. Als bekend wordt dat Rutger, de erfgenaam van de Berkenhorst, vrijwillig zijn magie heeft opgegeven, dan is hij in één keer een beroemdheid in heel Atlantis. Hij zal bekend staan als de magista die vrijwillig zijn magie heeft afgestaan. Geboren als magista, opgegroeid als een ordinaris, geeft zijn magie terug nadat hij deze net weer had gevonden, erfgenaam van de Berkenhorst. Als dat niet bijzonder is, dan weet ik het niet meer.’

‘Maar, jij bent een magista en een hele goede. Je bent ook nog een runista en je bent nog niet eens begonnen aan je studie voor linguïsta, maar je bent nu al heel goed.’

Zach keek haar waarderend aan, nadat hij deze woorden had gezegd.

‘Ik zei toch al dat het stom was, maar Zach, jij bent een magista die tevens een weerwolf is. Dat is in honderden jaren niet voorgekomen. Zelfs de vampierkoningin was onder de indruk. Je bent een goede magista, en met je versterkte reuk, zicht en hoorvermogen heb je ongekende mogelijkheden. Denk alleen maar aan hoe jij als eerste de stemmen van het luchtvolk hoorde.’

Rune deed zijn mond open om te reageren, maar Fijonna keek het strak aan.

‘En jij dan. Je bent een magista en een runista. De enige jongen op de hele wereld die ook een runista is. En dan je kracht. Je weeft vijf soorten magie tegelijkertijd alsof het niets is. Je bent bijna net zo sterk of misschien wel sterker dan een elf. Ik ben op zijn best een redelijke magista, maar... daar moet ik heel hard voor werken. Jij weet niet eens wat je doet, maar het is precies het juiste. Je doet het zonder er over na te denken. Hoe hard ik ook zal studeren, jij bent niet te evenaren, nog in geen honderd jaar.’

‘Maar, je hebt een flair voor vreemde talen. Je zult een uitstekende linguïsta worden. Je kunt één van de beste legatas worden.’

‘Hou toch op, Rune. Jij maakt vrienden met iedereen die je tegenkomt. Je bent nu al een betere legata dan ik ooit zal worden. Ik zal het moeten hebben van mijn talent als linguïsta. Jij doet het van nature. Zonder studie, zonder ook maar enige taal te kennen. Jullie zijn alle vier bijzonder en ik niet. Ik ben maar heel gewoon. Zoals ik ben, zijn er nog honderden andere magistas en runistas’

Ze begonnen alle vier te protesteren, tot Fijonna haar hoofd schudde.

‘Hou maar op. Zelfs Ruth was een betere magista en runista dat ik ben. Zij offerde haar leven om jou te redden, terwijl ik niet eens de ijsbrug in stand kon houden.’

Rune keek haar een beetje boos aan.

‘Nu praat je onzin. Ruth koos er voor om mij van de brug te trekken en daardoor viel ik tegen jou en Zach aan. Het was mijn schuld dat de brug instortte. Ik had sneller moeten wezen. Als ik niet nog onder het bed had willen kijken, was ik op tijd terug geweest.’

‘Maar dan had je het zegelstempel van de weerwolven niet gevonden en de dankbaarheid van de weerwolfnatie niet gekregen. Nee, jullie hebben niets aan mij. Zodra we terug zijn op de Beukenhorst, vraag ik je grootvader om een poort

te maken naar mijn huis in Lemuria. Ik stop ermee. Jullie hebben mij niet nodig om de kristallen op te halen.'

'Natuurlijk wel. Ben je vergeten dat ik hier pas een paar maanden ben? En Terry en Rutger zijn hier nog korter. Jij weet alles van Atlantis. Ik vertrouw op jou om mij alles uit te leggen.'

'Dat kan Zach ook voor je doen. Daar heb je mij niet voor nodig. Nee, Rune, mijn besluit staat vast. Ik stop ermee. Ze waren helemaal vergeten dat ze niet alleen waren.

De heks had al die tijd stil zitten luisteren. Nu maakte ze een gebaar waarmee ze de anderen tot stilte maande. Haar stem klonk zacht en vriendelijk toen ze begon te praten.

'Ik dacht eerst dat je je op het gevaarlijke pad van jaloezie en afgunst had begeven, door de manier waarop je de anderen zo omhoog duwde en jezelf neer haalde, maar dat is het niet. Er is iets anders aan de hand. Wat voor pad heb je gekozen, meisje?'

Ze keek scherp naar Fijonna en toch ook weer niet. Het leek of ze langs Fijonna heen keek, maar haar ook aankeek. Haar ogen leken zich niet te kunnen focussen en toch zag ze alles.

'Je aura is verstoord. Je beslissing om te stoppen komt niet voort uit je hart, maar uit je verstand. Je hart is zwaar. Je wilt helemaal niet stoppen, maar je voelt je gedwongen om te stoppen. Waarom is dat?'

Rune zag hoe er een traan over Fijonna's wang liep. Ze keek snel naar de grond. Ook Terry had de traan gezien. Ze sloeg een arm om Fijonna heen en trok haar naar zich toe. Zacht streelde ze haar haar. Zo bleven ze een tijdje zitten, terwijl de jongens wat ongemakkelijk naar elkaar keken. Rune dacht na. Wat was er veranderd waardoor Fijonna ermee wilde stoppen? Het was gewoonweg niet waar dat ze niet bijzonder was. Zij voorkwam dat hij fouten maakte door onwetendheid of zijn onbekendheid met magie en met Atlantis. Zij had het pad van woede en haat herkend. Zij had hem gewaarschuwd om geen voorwerpen met magie aan te raken. Zij had het mogelijk gemaakt om Terry en hemzelf Lemuria te laten zien.

Zij had... Wacht eens. Kon dat de reden zijn? Ze waren bij haar thuis geweest om de doos van kleurbast op te halen. Alleen was de doos al in gebruik voor...

Hij keek naar Fijonna. Ze hadden er toen weinig aandacht aan besteed, maar het was natuurlijk vreemd dat de twee gestolen kristallen opdoken in het huis van de familie Lijsterbes. Ze hadden gedacht dat Fijonna's zuster Joleine daar wellicht iets mee te maken had. Per slot was zij een lid van de populieren en het was bekend dat de populieren de macht over Atlantis wilden overnemen. Het bezit van één of meer kristallen kon daarvoor een machtig pressiemiddel zijn.

Rune schraapte zijn keel om de aandacht te vragen. Hij keek naar Fijonna.

‘Het is je familie hè? Het komt door Joleine. Zij is lid van de populieren en de populieren werken samen met Mordachai. Jij voelt je schuldig om alles wat de populieren en Mordachai hebben gedaan. De gevangenneming van het luchtvolk, het stelen van de kristallen, de aanslagen op Zach en de andere erfgenamen. Ik dacht dat je het je niet aantrok en dat deed je eerst ook niet. Waarom dan nu wel? Er is iets gebeurd, hè? Er is iets veranderd toen je naar huis ging voor we naar Morrigan gingen. Wat is er gebeurd? Heeft Joleine iets tegen je gezegd? Wacht eens even. Waar is je armband gebleven? De armband die je van Zach hebt gekregen.’

Iedereen keek naar haar pols. Onwillekeurig ging haar hand naar haar zak. Ze trok hem snel terug en trok haar mouw naar beneden. Schuw keek ze snel naar Zach. Die keek haar verbaasd aan.

‘Fijonna, wat is er gebeurd? Waar is de armband? Ik dacht dat je er blij mee was.’

Nu stak ze haar hand in haar zak en trok de armband tevoorschijn. Tenminste, de resten ervan. Het slotje was gebroken en de armband zelf lag in drie stukken op haar geopende hand.

Vanuit Zachs keel klonk een zacht gegrom. Toen hij sprak was zijn stem een mengeling van boosheid en teleurstelling.

‘Wat is er gebeurt? Dit is moedwillig kapot getrokken. is dit het werk van Joleine?’

Fijonna antwoordde met een zachte stem.

‘Nee, niet Joleine. Mijn grootvader heeft hem van mijn pols getrokken. Hij zag dat ik het droeg bij het middagmaal. Ik weet niet hoe, maar hij moet vermoed hebben dat ik het van jou had gekregen. Hij rukte het van mijn pols en verbood mij om ooit nog zoiets te dragen. Daarna stuurde hij mij naar mijn kamer. Hij was zo boos. Hij smet de stukken door de kamer. Ik heb hem nog zooit zo boos gezien. Ik heb de rest van de middag op mijn kamer gezeten. Joleine kwam mij later de drie stukken brengen. Zij had ze bij elkaar gezocht en geprobeerd ze weer aan elkaar te hechten. Ik vind het zo erg, Zach. Ik was er echt heel erg blij mee.’

Ze stak haar hand met de kapotte armband uit naar Zach. Die pakte ze aan en bekeek de stukken.

‘Dit is werk voor een gnoom. Alleen een gnoom kan het werk van een andere gnoom repareren.’

Terry keek naar Rune.

‘Heer Querky. Zou die het kunnen?’

Rune keek nadenkend.

‘Misschien en anders weet hij misschien iemand die het kan. We kunnen het aan hem vragen zodra we weer thuis zijn.’

Rutger had verbaasd toegeluisterd.

‘Maar waarom werd je grootvader zo boos op je? Wat is er mis met Zach? Hij is nota bene de erfgenaam van de Eikenhorst.’

Zach schoot in een schampere lach.

‘Ik ben niet alleen de erfgenaam van de Eikenhorst, maar ook een weerwolf. Een demon. Een mutant, om met Hubbel te spreken. Absoluut niet geschikt om met een braaf magistasmeisje om te gaan.’

‘Zo denk ik er niet over, Zach. En dat weet je. Ik heb het toen uitgemaakt omdat Joleine mij onder druk zette. Het was niet wat ik wilde, maar Joleine kan erg bazig zijn.’

‘Rustig maar, Fijonna. Dat weet ik. Het lag niet aan jou. Joleine is ondertussen aardig bijgetrokken. Als zij je de stukken van de armband heeft gebracht?’